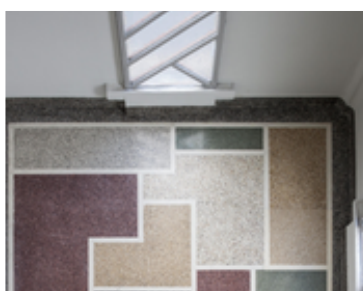

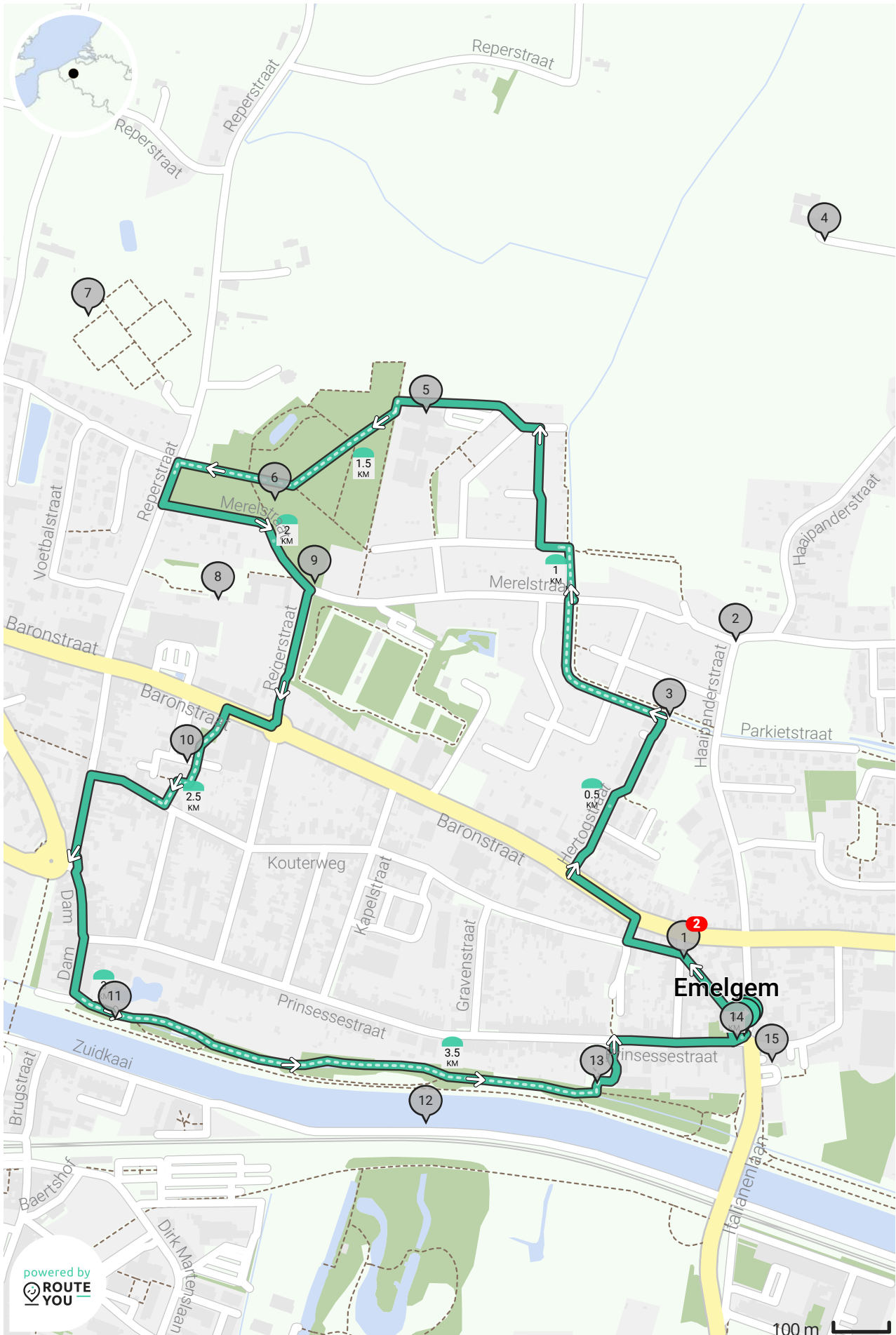

Rolstoelvriendelijke wandeling Emelgem

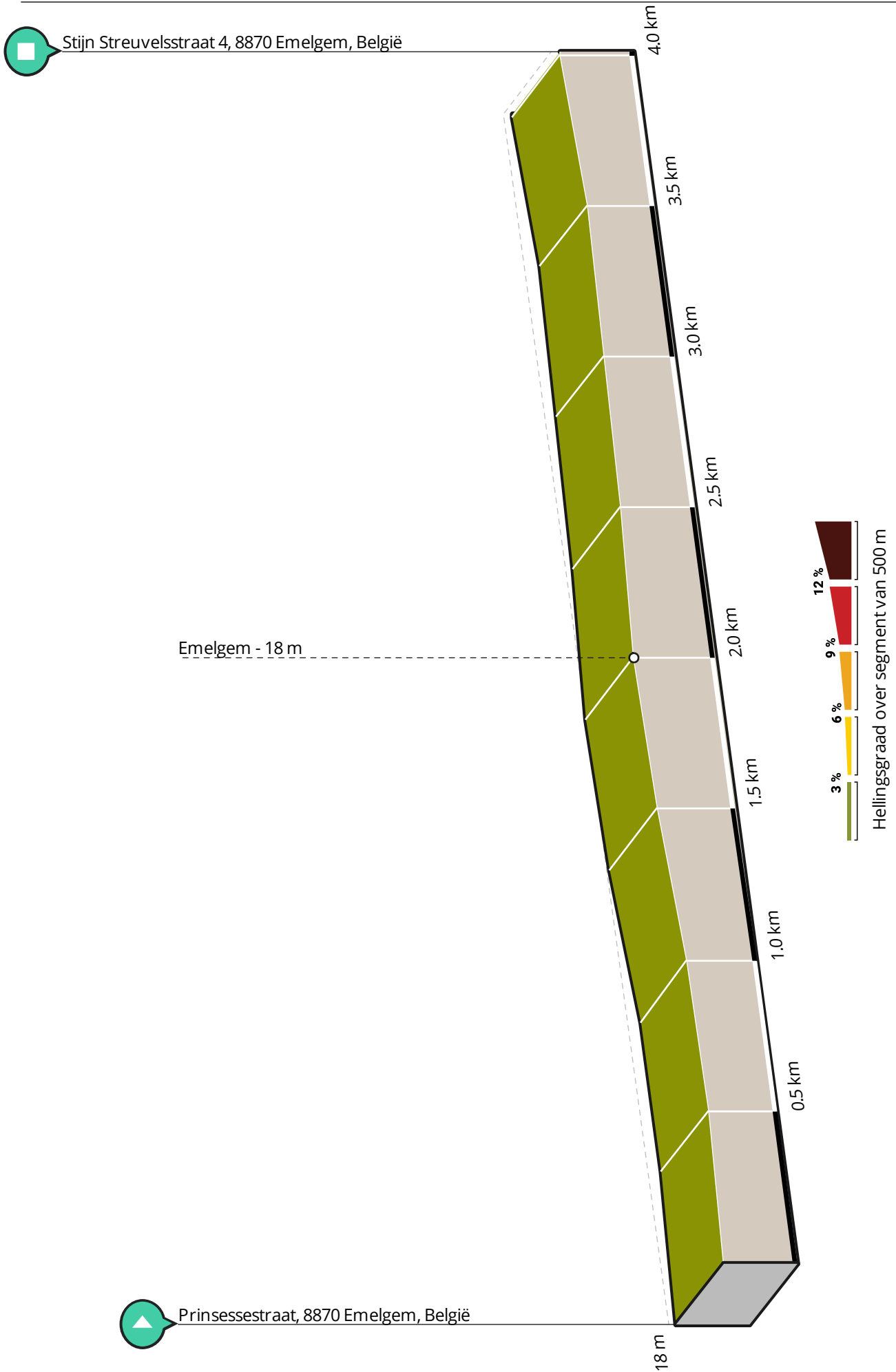
Deze route wordt jou aangeboden door

Stad Izegem

map data: © OpenStreetMap Contributors; Cartography: © RouteYou

Rolstoelvriendelijke wandeling Emelgem

Deze route wordt jou aangeboden door Stad Izegem

- ↔ Lengte: 4.0 km
- ↗ Stijging: 10 m
- 📊 Moeilijkheidsgraad: 4/10
- 📍 Prinsessestraat, 8870 Emelgem, België
- 📍 Stijn Streuvelsstraat 4, 8870 Emelgem, België

Routebeschrijving

Emelgem is een deelgemeente van Izegem ten noorden van de Mandel. Het is wellicht één van de oudst bewoonde kernen van de Mandelvallei en staat al eeuwenlang bekend als het perendorp. Dienst Toerisme Izegem, heemkundige kring Ten Mandere en de Izegemse stadsgidsen stippelden een wandeling uit die vertrekt en eindigt op het Emelgemseplein.

Op het Emelgemseplein is volop parkeergelegenheid, inclusief voorbehouden parkeerplaatsen voor personen met een beperking. Het parcours verloopt grotendeels op verharde effen (voet-) paden die voldoende breed zijn. Op enkele stukken (Merelbos, Wandel op de Mandel, Gistelbeek) loopt de route over grindpaden.

Aangepast sanitair is te vinden in:

Bezienswaardigheden

Boerenarbeidershuisje

- Afstand langs route: 0.15 km

Afbeelding 1: Boerenarbeidershuisje (Bron: Google Maps)

Afbeelding 2: Boerenarbeidershuisje (Bron: heemkundige kring Ten Mandere)

Op de hoek van de August Vermeylenstraat en de Kerelstraat staat een klein witgekalkt boerenarbeidershuisje. Het dateert wellicht uit de 18e eeuw, de lagere aanbouw aan de kant van de Kerelstraat is wellicht iets later gebouwd.

Zowel de August Vermeylenstraat als de Kerelstraat heetten vroeger anders.

De Kerelstraat heette vroeger Schoolstraat; de straat

Afbeelding 3: Boerenarbeidershuisje (Bron: *inventaris onroerend erfgoed*)

geeft immers uit op de basisschool Sint-Pieter in de Prinsessestraat. De huidige naam van de straat - Kerelstraat - is een eerbetoon aan het bekende Emelgemse mannenkoor 'De Kerels'. August Vermeylen was een bekende politicus, schrijver en hoogleraar aan de Universiteit van Brussel. De straat die vandaag zijn naam draagt, was voordien een smalle kerkwegel tussen de vroegere Schoolstraat en Emelgem Plaats.

 Callewaerts kapel

 - Afstand langs route: 0.16 km

Afbeelding 4: Callewaerts kapel (Bron: *inventaris onroerend erfgoed*)

Op de hoek van de Kerelstraat met de Baronstraat staat een onopvallend, sterk verweerd Mariakapelletje. Het kapelletje is echter al 250 jaar

Afbeelding 5: Callewaerts kapel (Bron: *heemkundige kring Ten Mandere - 1974*)

oud! Boven de ingang kan je lezen dat het in 1773 werd gebouwd in opdracht van de kinderen en weduwe van de toen overleden Pieter van Meenen. Het kapelletje kreeg later de naam "Callewaerts kapel", omdat het onderhouden werd door een lid van de familie Callewaert, die toen vlak naast de kapel woonde.

 Neyrincks kruis

 - Afstand langs route: 0.65 km

Afbeelding 6: Neyrincks kruis (Bron: *collectie Eperon d'Or*)

Op de hoek van de Merelstraat en de Haaipanderstraat staat een groot wit ijzeren kruis met een gekruisigde Christus, met daaronder het opschrift "Mijn Jezus Bermhertegheid". Achter het

VANMARCKENS KRUIS
(MËHELSTRAAT)

Afbeelding 7: Neyrincks kruis (Bron: *heemkundige kring Ten Mandere - 1974*)

kruis is een kleine Lourdesgrot gebouwd, links staat een klein Mariakapelletje uit 1988. Dit kruis heeft doorheen de jaren al verschillende namen gehad, telkens verbonden aan de naam van de personen die op dat moment voor het kruis zorgden: "Pierre Fakkes' Kruis", "Poorters' Kruis" (naar Eugène Depoorter), "Vanmarckens Kruis" (naar familie Vanmarcke) en nu dus "Neyrincks' Kruis".

Het kruis wordt geflankeerd door twee grote rode beuken, die zijn ingewikkeld met een jute doek. Sommige bomen met een dunne, gladde bast, zoals deze beuken, zijn gevoelig voor zonnebrand op hun stam. De laatste jaren zijn er 's zomers vaker periode van langdurige droogte, gecombineerd met extreme hitte. Rond het middaguur staat de zon hoog aan de hemel en zijn de stammen beschermd door hun eigen kroon en bladerdak. Maar aan het eind van de middag schijnt de zon vaak nog steeds vrij sterk en zit ze tegelijk lager aan de hemel, zodat ze recht op de stammen schijnt. Daardoor kan het laagje net onder de bast, dat vol water zit, aan de kook geraken en barsten. In Zuid-Europa schildert men daarom al eens boomstammen in het wit, maar hier biedt een jute doek dus wat bescherming. Het jute heeft bovendien ongeveer dezelfde kleur als de stam.

Gistelbeek

- Afstand langs route: 0.65 km

De Gistelbeek is vernoemd naar de Heren van Gistel, een oud adellijk geslacht dat in de middeleeuwen hier heel wat gronden bezat. De Gistelbeek stroomt af naar de Mandel ter hoogte van Ingelmunster. Tot

Afbeelding 8: Gistelbeek (Bron: *collectie Eperon d'Or*)

enkele jaren geleden was dit deel ten noorden van Emelgem amper bebouwd. De stad Izegem wil de Gistelbeek ontwikkelen tot een echte groen-blauwe ader door Emelgem. Langs de groene beekboorden is het nu al aangenaam wandelen en fietsen. Door op bepaalde plaatsen de beek terug open te leggen, wil men bovendien het risico op wateroverlast voor de omwonenden verkleinen.

Groot en Klein Ghistelgoed

- Afstand langs route: 1.19 km

Afbeelding 9: Groot en Klein Ghistelgoed (Bron: *heemkundige kring Ten Mandere*)

Afbeelding 10: Groot en Klein Ghistelgoed (Bron: *heemkundige kring Ten Mandere- 2004*)

Afbeelding 11: Groot en Klein Ghistelgoed (Bron: *heemkundige kring Ten Mandere*)

Afbeelding 12: Groot en Klein Ghistelgoed (Bron: *Ferrariskaart - 1777*)

Afbeelding 13: Groot en Klein Ghistelgoed (Bron: *Atlas der Buurtwegen*)

Ten westen van de huidige Haaipanderstraat bevond zich zeker al in de 17e eeuw een grote omwalde hoeve met landerijen. Deze gronden waren ooit

eigendom geweest van de Heren van Gistel - een oud adellijk geslacht. De adellijke familie leende haar naam aan de hoeve en aan de beek die nu nog steeds door de gronden stroomt. In 1693 werden de gronden opgesplitst in een Groot Ghistelgoed en een Klein Ghistelgoed.

Het Groot Ghistelgoed (Haaipanderstraat 85) beslaat zo'n 25 ha en is vandaag nog steeds de grootste hoeve van Emelgem. Doorheen de jaren zijn de gebouwen sterk gewijzigd of verbouwd. De oude wallen die rond het woonhuis en het erf liepen zijn ondertussen al lang gedempt. Tot in 1985 stond op het erf nog een duiventoren uit 1643. De hoeve wordt vandaag uitgebaat door de familie Foulon - Declercq en is niet toegankelijk voor het publiek.

Het Klein Ghistelgoed (Haaipanderstraat 87) ligt iets noordelijker en vlakbij de Gistelbeek. Ook hier zijn de gebouwen ondertussen volledig vernieuwd. Het Klein Ghistelgoed is vandaag een gespecialiseerde varkenshoeve en hoeveslagerij van de familie Decaigny - Brille. Wegens de kwaliteit, de lokale productie en verwerking en de aandacht voor dierenwelzijn is de hoeve een ambassadeur van 100% West-Vlaams. De producten kunnen niet alleen rechtstreeks bij de boer gekocht worden op verschillende markten in de streek, maar ook online: <https://www.pigfijn.be/>

't Venster

- Afstand langs route: 1.37 km

Afbeelding 14: 't Venster (Bron: *luchtfotografie Henderyckx - 2011*)

't Venster is een centrum dat gespecialiseerd is in de zorg en ondersteuning voor volwassenen met een niet-aangeboren hersenletsel (NAH) met inbegrip van de neurodegeneratieve aandoeningen. De mannen en vrouwen die gebruik maken van de zorg en ondersteuning van 't Venster, hebben dus allemaal iets meegemaakt: een ongeval, een hartstilstand of hersenbloeding, of een ziekte

waardoor ze meer hulp en ondersteuning nodig hebben.

Dit centrum is één van de drie locaties van de vzw UNIE-K, die intensieve dag- en woonondersteuning aanbiedt aan volwassenen met een meervoudige beperking, met als doel om hen een kwaliteitsvol leven te kunnen laten leiden. UNIE-K verenigt 3 locaties: De Waaiberg in Gits (1986), Ons Erf in Brugge (1986) en 't Venster in Emelgem (1996). 't Venster huisvest vandaag een dertigtal bewoners. Bewoners en medewerkers van 't Venster, familieleden van bewoners én burens uit de aanpalende Merelwijk werken sinds enkele jaren geregeld samen voor de organisatie van allerlei activiteiten zoals rommelmarkten, zoektochten of liveoptredens.

Merelbos

6 - Afstand langs route: 1.62 km

Afbeelding 15: Merelbos (Bron: *luchtfotografie Henderyckx - 2011*)

Afbeelding 16: Merelbos (Bron: *Stad Izegem*)

Het Merelbos is een rustig bosje van iets meer dan 5 ha bij de Merelwijk, aan de rand van het dorp. Het terrein is eigendom van de stad Izegem en werd in 1992 aangeplant. Het beheer gebeurt door het Agentschap Natuur en Bos van de Vlaamse Overheid. Bij de aanplanting is gelet op het creëren van

verschillende lagen. De hoogste laag bestaat uit bomen zoals berk, es, els en eik. Daaronder vind je struiken zoals sleedoorn, hazelaar en lijsterbes. De struiken zorgen voor een geleidelijke overgang tussen de hoge bomen en de lage kruidlaag en bieden zo een waardevol biotoop voor tal van insecten en een hele resem zangvogels.

Het Merelbos is voor mensen natuurlijk ook een aangenaam rust- en wandelgebied! Vlak naast het Merelbos bevindt zich 't Venster, een centrum dat gespecialiseerd is in de zorg en ondersteuning voor volwassenen met een niet-aangeboren hersenletsel (NAH). Dankzij het Merelpad, een speciaal aangelegd boswandelpad in dolomiet, kunnen ook de mensen die gebruik maken van de dag- en woonondersteuning van 't Venster hier optimaal genieten van de natuur.

Vraag 8

7 - Afstand langs route: 1.76 km

De 1200

8 - Afstand langs route: 1.92 km

Afbeelding 17: De 1200 (Bron: *intergemeentelijke Onroerenderfgoeddienst Raakvlak*)

Het stuk grond waarop nu kleuterschool De Knuffel staat heette vroeger "de 1200". Die benaming verwijst naar een oude Vlaamse oppervlaktemaat: het stuk grond was ongeveer "1200 lands groot". Voor de kenners: een "lands" is een synoniem voor een "Kortrijkse roede". 1200 lands / 1200 Kortrijkse roede komt overeen met ongeveer 10.620 m², dus net iets groter dan 1ha.

In 1893 stootte men tijdens grondwerken hier niet ver vandaan, ten noordwesten van het kruispunt

Afbeelding 18: De 1200 (Bron: *intergemeentelijke Onroerenderfgoeddienst Raakvlak*)

Afbeelding 19: De 1200 (Bron: *intergemeentelijke Onroerenderfgoeddienst Raakvlak*)

Vijfwegen, onverwacht op allerlei archeologische sporen. Baron Charles Gillès de Pélichy, de bewoner van het kasteel Blauwhuis, werd erbij gehaald. De baron was heel geïnteresseerd in geschiedenis, verzamelde de archeologische vondsten... maar ging helaas onwetenschappelijk te werk. Als een boer of bouwvakker iets vond, mocht die het gewoon aan de kant leggen. De plaatselijke bevolking ging bovendien aan het schattenjagen, omdat Gillès de Pélichy per vondst een vergoeding betaalde. Niettemin vond men zo tussen 1893 en 1899 sporen uit het Neolithicum, grafgiften uit de Romeinse periode en grafgiften uit de vroege middeleeuwen. Vele jaren later, in 1954, vond men op het stuk grond van de huidige school en speelplein opnieuw ontelbare scherven aardewerk, Romeinse dakpannen, glaswerk en silexsplinters. Al deze historische vondsten worden vandaag bewaard in het

Gruuthusemuseum in Brugge.

De Bosgod

- Afstand langs route: 2.09 km

Afbeelding 20: De Bosgod (Bron: *collectie Eperon d'Or*)

Afbeelding 21: De Bosgod (Bron: *heemkundige kring Ten Mandere*)

De Poperingse landbouwer Arthur Olivier (1892-1956) was lange tijd provinciaal gedeputeerde voor landbouw en speelde een grote rol in het landbouwbeleid in de provincie. Hij nam midden jaren 1950 het initiatief tot oprichting van een Provinciaal Centrum voor Nijverheidsteelten in Beitem - het tegenwoordige Inagro - maar maakte de inhuldiging niet meer mee. Het centrum werd postuum naar hem vernoemd.

Daarnaast reikt de Provincie West-Vlaanderen sinds 1957 prijzen uit aan West-Vlaamse gemeenten en openbare instellingen die initiatieven nemen om de omgeving te verfraaien en te vergroenen. De prijs is eveneens vernoemd naar Arthur Olivier. In 1992 won de stad Izegem deze prijs, wegens "de geslaagde

groeninkleding van de ambachtelijke zones Mandeldal". Op 3 april 1993 werd daarom dit stenen beeldje onthuld. Het is gemaakt door de Lendeleedse kunstenaar Joris Tinel en stelt de bosgod Pan voor, een figuur uit de Griekse mythologie. Herken je de panfluit, de hagedis en de slang?

 voormalige werkhuizen Romolo

 - Afstand langs route: 2.45 km

Afbeelding 22: voormalige werkhuizen Romolo (Bron: *collectie Eperon d'Or*)

Afbeelding 23: voormalige werkhuizen Romolo (Bron: *heemkundige kring Ten Mandere* - 2023)

Op deze percelen, tussen de Baronstraat en de Kouterweg, bevonden zich vroeger de 'Werkhuizen Romolo', een bedrijf gespecialiseerd in het bewerken

Afbeelding 24: voormalige werkhuizen Romolo (Bron: *heemkundige kring Ten Mandere*)

Afbeelding 25: voormalige werkhuizen Romolo (Bron: *Geopunt* - 2003)

van natuursteen en mozaïek voor vloeren en trappen.

De twee broers Louis en Romolo Varutti hadden begin de jaren 1920 het vak geleerd in de gerenommeerde Mozaïëkschool van Friuli in noordoost-Italië. Omdat er in hun thuisland al heel veel "mozaïsten" waren, gingen ze op zoek naar werkgelegenheid in het buitenland. De schoennijverheid van Izegem en Emelgem bloeide, de economie trok aan en de lokale schoenfabrikanten hadden al heel wat connecties met Italië. Zo komt het dat de gebroeders Varutti in 1926 hier in Emelgem hun eigen firma oprichtten. In de daaropvolgende jaren realiseerde de firma Romolo heel wat prachtige vloeren en trappen in Izegem. De typische techniek die ze daarbij gebruikten, heet 'terrazzo' of 'granito': marmerkorrels worden vermengd met cement en in de vloer of in bekisting gegoten. Na het uitdrogen wordt het oppervlak effen geschuurd en gladgepolijst. Door verschillende kleuren marmer en cement te combineren, kon men allerlei patronen en figuren vormen. Spectaculaire voorbeelden van deze granitvloeren van Romolo zijn vandaag nog

steeds te vinden in de voormalige schoenenfabriek Eperon d'Or, de kapel van het Sint-Jozefcollege of de ingang van het klooster van de Zusters van Maria. Omdat Romolo geen opvolger had, werd zijn bedrijf vanaf 1966 verdergezet door Waregemnaar Robert Devos. De firma bleef op deze locatie allerlei marmer- en granietproducten maken tot aan het faillissement in 2005. In 2008 werd beslist om de gronden te verkavelen. De nieuwe straat die door de verkaveling loopt kreeg meteen een passende naam: Granietstraat. Hier vlakbij, aan de gevel van de woning in Reperstraat 22, is trouwens ook een mozaïekplaat bewaard van de vroegere woning van Louis Varutti.

Hoop op de Toekomst

- Afstand langs route: 3.03 km

Afbeelding 26: Hoop op de Toekomst (Bron: *Stad Izegem*)

Afbeelding 27: Hoop op de Toekomst (Bron: *collectie Eperon d'Or*)

Dit kunstwerk uit beton, staal en brons werd gemaakt in 1980, als onderdeel van de

feestelijkheden om het 900-jarig bestaan van Izegem te vieren. De toen oudst bekende vermelding van de plaats Izegem was immers een document uit 1080 in het stadsarchief. Enkele jaren later ontdekte men echter een nog ouder document uit 1066, waarin de naam Izegem (Isinghehem) opduikt. De viering voor 900 jaar Izegem kwam dus 14 jaar te laat! Men heeft het kunstwerk echter nooit meer aangepast.

Een andere aanleiding voor dit kunstwerk heeft te maken met meer recentere geschiedenis. In de jaren 1960 en 1970 werd de Izegemse kanaalzone onherkenbaar veranderd: de oude Mandel werd ingekokerd bij de aanleg van het bedrijventerrein Mandeldal, het kanaal erlangs werd verbreed en overspannen door een nieuwe Centrumbrug en Sasbrug. Even leefde ook het idee om een grote verbindingsweg aan te leggen van Roeselare naar Tielt, langs het kanaal, bovenop de ingekokerde Mandel. Dat laatste was een brug te ver voor de Izegemse burgemeester Werner Vens. Hij en steeds meer anderen ijverden voor het aanleggen van een groene recreatieve zone bovenop de ingekokerde Mandel. Tijdens opeenvolgende 'Boomplantingsdagen' werden duizenden bomen en struiken aangeplant op deze strook van 2,2 ha langs het kanaal, tussen Emelgem-Dam en de kerk van Emelgem. Het kunstwerk "Hoop op de Toekomst" werd ingehuldigd op de Boomplantingsdag van 24 maart 1980 en vormt het symbolische sluitstuk van deze groene barricade, die vandaag gekend is als "Wandel op de Mandel".

Het kunstwerk is het resultaat van de samenwerking tussen 4 Izegemse kunstenaars: Rudi D'Artois, Leo Belaen, Rudi Windels en Noël Landuyt. Centraal zie je een bronzen embleem van de stad Izegem. De betonstructuur errond vertoont langs de zijkant vier uitstulpingen, die verwijzen naar de vier kernen van de fusiegemeente Izegem: Emelgem, Kachtem, De Bosmolens en Izegem zelf. Het kunstwerk reikt met een spits naar de hemel en verbeeldt daarmee de hoop op een betere toekomst. De voorbijvarende schippers en lokale bevolking bedachten echter al snel een minder verheven bijnaam voor het kunstwerk: "de roste skoare" (de verroeste schaar).

Kanaal Roeselare-Leie

- Afstand langs route: 3.49 km

Midden 19e eeuw zocht men naar manieren om

Afbeelding 28: Kanaal Roeselare-Leie (Bron: *luchtfotografie Henderyckx - 1962*)

Afbeelding 29: Kanaal Roeselare-Leie (Bron: *luchtfotografie Henderyckx 2011*)

Afbeelding 30: Kanaal Roeselare-Leie (Bron: *Patrick Holderbeke - 1976*)

deze streek beter economisch te ontwikkelen en

beter te verbinden met de rest van het land. In 1847 opende al een spoorlijn tussen Brugge en Kortrijk, met een halte in Izegem. De rivier de Mandel stroomde al van Roeselare naar de Leie, maar was niet altijd even bevaarbaar en trad vaak buiten haar oevers. In 1863 ging de eerste spade in de grond voor het graven van een kanaal van Roeselare tot aan de Leie. Arbeiders werkten 9 jaar lang om het 16,5 km lange kanaal met de hand uit te graven: in 1872 kon het eerste schip varen van de Leie tot in Roeselare.

Vooral vanaf de jaren 1930 groeide het kanaal uit tot de economische slagader van de regio. Van 1967 tot 1978 werd het kanaal over de hele lengte verbreed om grotere schepen te kunnen doorlaten. Die verbreding vereiste ook de aanleg van nieuwe bruggen, zoals de Sasbrug bij Kachtem (1976), de Centrumbrug bij Izegem (1976) en de brug bij Emelgem. Langs het kanaal vinden we vandaag nog steeds belangrijke bedrijven, zoals het voedingsbedrijf Vandemoortele en Cargill, de betoncentrale Olivier Construct, de veevoederbedrijven Vanden Avenne, For Farmers en Danis. Alles samen worden nu jaarlijks vier miljoen ton bulkgoederen - het equivalent aan 232.000 vrachtwagens over het kanaal aangevoerd. De keerzijde van de medaille is echter dat de afgewerkte producten wél in vrachtwagens terug de baan op moeten. Aan de Noordkaai vertrekken er zo per bedrijf dagelijks een honderdtal vrachtwagens, meestal richting E403.

Vraag 7

- Afstand langs route: 3.74 km

't Peerke

- Afstand langs route: 4.0 km

Op de hoek van het plein voor het voormalige gemeentehuis staat een klein bronzen beeldje: 't Peerke. Emelgem wordt soms het 'perendorp' genoemd en heeft die naam te danken aan de 'peeromwegang' van 15 augustus. Die dag, Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaart of Halfoogst, bracht vroeger veel volk op de been voor een omwegang ter ere van de Maagd Maria. De boeren uit de streek maakten van de gelegenheid gebruik om hun eerste

Afbeelding 31: 't Peerke (Bron: stad Izegem)

Afbeelding 32: 't Peerke (Bron: *Het Laatste Nieuws*)

peren te verkopen. Geleidelijk aan bleven alleen het volksfeest en de peren over...

De Emelgemse vereniging "Vrienden van 't Peerke" liet in 1995 dit beeldje maken door kunstenaar Johan Herman. Het stelt een vrolijk kereltje voor, met een fles in de hand en een 'klakke' op het hoofd. Zo iemand die er altijd graag bij is om te feesten – kortweg: een toffe peer!

Nog meer peren? Bij het groene perkje naast het voormalige gemeentehuis staat sinds 2019 een groot bespeelbaar kunstwerk in de vorm van een peer, gemaakt door kunstenaar Maarten Schaubroeck. En tot slot: tijdens het perenseizoen kan je bij bakkerij Kris aan de overkant van de straat terecht voor heerlijke Emelgemse perentaart – een 100% West-Vlaams streekproduct!

Sint-Pieterskerk

 - Afstand langs route: 4.01 km

Afbeelding 33: Sint-Pieterskerk (Bron: *collectie Eperon d'Or*)

Afbeelding 34: Sint-Pieterskerk (Bron: *collectie Eperon d'Or*)

Afbeelding 35: Sint-Pieterskerk (Bron: *heemkundige kring Ten Mandere*)

Afbeelding 36: Sint-Pieterskerk (Bron: *heemkundige kring Ten Mandere*)

Deze kerk is de oudste kerk van Izegem en gaat terug tot de 11e eeuw. Het gebouw draagt de littekens van een turbulent verleden...

In de 2e helft van de 13e stond hier al een vroeggotische kruisvormige kerk in natuursteen. Daarvan zie je onder meer nog overblijfselen in de sokkel van de kerkmuren en in het midden van de westgevel. Deze kerk werd in de 15e eeuw uitgebouwd tot een laatgotische driebeukige hallenkerk – dus met 3 even hoge beuken. In 1566 werd de kerk eerst geplunderd en daarna grotendeels door brand verwoest tijdens de Beeldenstorm. In de eerste helft van de 17e eeuw bouwden de Emelgemnaren de verwoeste kerk weer op zoals ze er voordien uitzag. In de 18e en 19e eeuw werd de kerk uitgebreid met een sacristie en onderging het interieur een volledige herinrichting in classicistische stijl. Na grote – en neogotisch geïnspireerde – herstellingswerken aan het einde van de 19e eeuw volgden weer allerlei beschadigingen tijdens de Eerste en Tweede Wereldoorlog. Tot overmaat van ramp brak in 1954 ook nog eens een brand uit in de zuidelijke beuk.

In 1974 werd de kerk een beschermd monument – het eerste in Izegem! Die 'klassering' als monument betekende een grote steun om de Sint-Pieterskerk begin de jaren 1980 grondig te kunnen restaureren. Daarbij werd besloten om, na historisch onderzoek, sommige laat-19e -eeuwse neogotische toevoegingen terug te verwijderen. De Sint-Pieterskerk kan ook met een stadsgids bezocht worden- meer info via de Dienst Toerisme van Izegem.

Vind de route op RouteYou

Bekijk op mobiel

&rafkypj